

වාර්මලා
තිනාමුරසු

තිනාමුරසු

THINAMURASU

SRI LANKA'S

NATIONAL

TAMIL

WEEKLY

අඟ 111

බැංකුවේ පොරිය

ත්‍රිඳේ ක්‍රියාව්‍යාපන්කේර්

මිටුපානුවන් තැන්වන්?

සෙනස්පොර්ප්පාට්

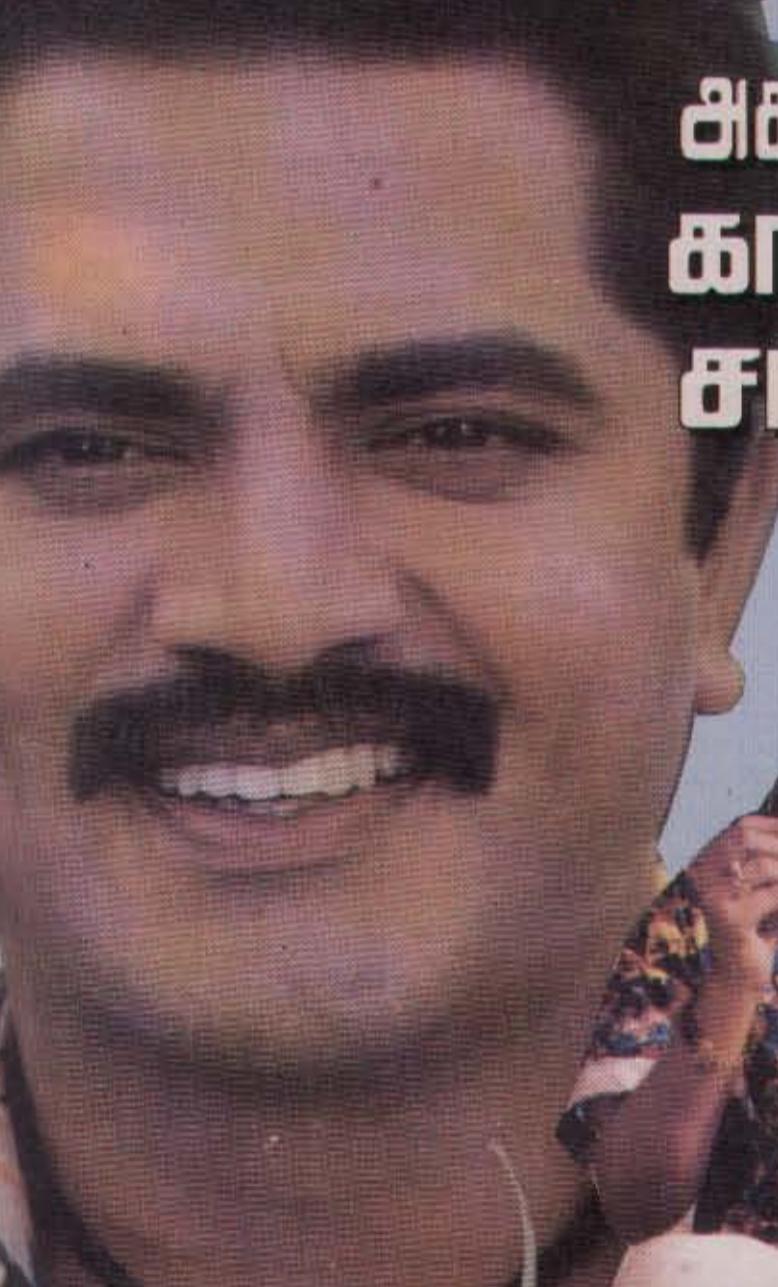
සියානුත්තෙක්
කානුවිත්ත
සාස්ක්තා!

2 මෙයා වෝලෝමෝ

නීර්ස්කේර්?

චිජ්‍යා පිශාං්ඡ තැන්ත්

வியோன் காந்தி விடை

தருவது-ரசிகன்

காலையில் ஏழாம் ஒரு சிகிரட்டைப் பற்றவைத்துக் கொண்டு, அன்றைய தினசரியைப் புட்டினான்.

இத்தாயியின்னான் கட்டுக் கொலை என்று செய்தியிருந்தது.

'யார் செத்தால் என்ன?

சுவர்சியில்லாமல் செய்தியைப் படித்துள்.

'இத்தாயிமன்னர் முதலாம் ஹம் பர்ட் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டார்.

வேலையில்தான் நெசவுத் தொழிலாளி ஒருவனே மன்னாரக் கொலை செய்திருக்கிறான்.'

இந்த இத்தலீல் வியோன் 'அடடே' என்று மனத்துக்குள் சொல்லிக்கொண்டான்.

மீண்டும் ஒரு முறை அந்தச் செய்தியை வியோன்.

வியோன் இன்னுமொரு சிகிரட்டைப்பற்றவைத்துக் கொண்டு தொழிலாளிகளுக்கு மனத்திற்கு மாக்கின்ல்கு பிரமாதமான வரவேற்று.

அங்கு வியோனும் வந்தான். வலதுகை மனிக்குடில்கைக்குட்டையை மடித்துக் கட்டியிருந்தான்.

இரு வியோனின் மார்பில் தலைவைத்துக் கொண்டு அவன் கேட்டான்,

'என் வியோன், இன்று நீ அதித்திரு உரசாகத்தில் இருக்கிறாய்?'

'ஒரு உடைந்த சூசியை, அல்லது உபயோகமில்லாத வயர் துண்டை துக்கியெறவது போல தொழிற்சாலையிலிருந்து என்னை வேளியே தூக்கிப் போட்டாக்கள் ஒவ்வொன்றாய் விடுவித் தான்.'

'வேண்டாம், இன்று என்கு 'ஹ' சரியாகவே இல்லை.'

என்றவனின் வெற்று மார்பை இதமாக வருடிக் கொடுத்தான். அவனின் இடது கரத்தை பற்றி தன் மார்பில் வைத்துக் கொண்டான்.

வியோனுக்கு இப்போது அவன் வேண்டும் போல் இருந்தது.

மூலிகைகளுக்கு அவனின் மூக்கில் உதடுகளால் தொட்டு இதழ்களில் இருங்கினான்.

அவன் வியோனை வெளியூலில் இருந்து விடுவித்து தன்னை நோக்கி தன்குள் இருந்துக் கொண்டிருந்தான்.

எல்லாம் முடிந்ததும் வியோன் பாரம் தள்ளுது தாங்கிப் போனான்.

வியோன் இன்னுமொரு சிகிரட்டைப்பற்றவைத்துக் கொண்டு தொழிலாளிகளுக்கு மனத்திற்கு மாக்கின்ல்கு பிரமாதமான வரவேற்று.

ஒரு வியோன் இன்னுமொரு சிகிரட்டைப்பற்றவைத்துக் கொண்டு அவன் கேட்டான்,

'ஒன் வியோன், இன்று நீ அதித்திரு உரசாகத்தில் இருக்கிறாய்?'

'சும்மா இரு வியோன், அதையே என்னைத்துக் கொண்டிருக்கிறாய்?'

வியோன் தன் மார்பில் இருந்த அவன் தலையை ஒரு கரத்தால் வருடிக்கொண்டே சொன்னேன்,

'வாங்மீய அடிக்கடி கொண்டுமொரு சிகிரட்டைப்பற்றவைத்துக் கொண்டும் இருக்கிறான்.'

'அது இப்போது புரியாது. இப்போது நீ உணன் புதிதாக புரியவை அது போதும்.'

தன் வலது கொலை அவனின் கால் மீது போட்டு இருக்கிக் கொண்டான். தீபரவியது.

1901 செப்டம்பர் மீது திகதி. வியோன் நியோர்க் நகருக்கு போய்க் கேர்ந்தான்.

அமெரிக்கா ஜனாதிபதி வில்லியம் மாக்கின்ல்-அவர்மீது அமெரிக்காவில் இருந்த மினர்க்கியாளர்களுக்கு கோபம்.

'இவர்கள் கோபம் என்னை என்ன செய்து முடியும்' என்று நினைத்துக் கொண்டிருந்தும் மாக்கின்ல்

நியோர்க்கில் ஒரு கண்காட்சி. திறந்துவைக்க வந்த ஜனாதிபதி மாக்கின்ல்கு பிரமாதமான வரவேற்று.

அங்கு வியோனும் வந்தான். வலதுகை மனிக்குடில்கைக்குட்டையை மடித்துக் கட்டியிருந்தான்.

ஒரு பொலிஸ் அதிகாரிக்கு சின்னதாய் ஒரு முறை வரவேற்று.

அவர் வியோன் அருகே வந்து அவனை ஏற இறங்க பாதுவிட்டு.

“கையில் ஏன் கைக்குட்டையை கூட்டி விழுக்கிறீர்கள் ஜென்டில் மேன்?”

"மதிப்பிற்குள் அதிகாரியே! கையேலையை என்றால் கனவாணோடு கைக்குலுக்கு முடியாது என்று சட்டமா?"

"இல்லை, நான் அதற்காக கேட்க வில்லை."

அதிகாரி அச்டடுச் சிரப்பை உதிர்த்து விட்டு நழுவினார்.

ஜனாதிபதி மாக்கின்ல் எல்லோரோடும் கைக்குலுக்கி புன்னகைத்துக் கொண்டே வந்தார்.

வியோனுக்கு அருகே நின்றவரோடு அவர் கைக்குலுக்கும் போது வியோனின் இதயத் துடிப்பு அதிகரித்தது.

மாக்கின்ல் "ஹலோ" என்று வியோனுக்கு இருக்கிறானார்.

வியோன் ஜனாதிபதி மாக்கின்லீன் கையைப் பற்றி, அடுத்த நொடியே அவரை அப்படி நேர்ந்தது.

ஜனாதிபதி மாக்கின்ல் இரத்தை வெள்ளத்தில் சரிந்தார்.

பாதுகாப்பு பொலிஸார் வியோனை வளைத்துப் பிடித்தனர். வியோன் முகத்தில் எவ்வித சலனமுமின்றிச் சொன்னான்:

"எனது கடமையை முடித்து விட்டேன்!"

இரத்தம் கொட்டிய நிலையில் மருத்துவ மனையில் அனுமதிக்கப்பட்ட மாக்கின்ல் எட்டாவது நாள் செத்துப் போனார்.

வியோன் தீளிகளில் இரத்தம் மாக்கின்ல் இரத்தை வெற்றிவேற்று.

வியோனுக்கு மரணத்தைனை கீடைத்தது. மின்சார நாற்காலியில் அமரவைத்து தண்டனையை நிறைவேற்ற அதிகாரிகள் அழைத்துக் கொண்டனர்.

வியோன் முகத்தில் கவலையின் ரேகைகள் துளியுமில்லை. ஒரு அதிகாரி கேட்டார்,

"நீவுக்கு படித்துப்படவில்லையா வியோன்" வியோன் குரவில் சிறு பிரிவும் இல்லாமல் சொன்னான்:

"நான் நடப்பதை நினைத்து வருந்து பவன் அல்ல, நினைத்ததை முடித்தவன்!"

ஜனாதிபதி மாக்கன்லீயை வியோன் கொல்ல முயலு ம் காட்சி

‘நான் செத்துப் பினழுத்தவன்டா’

கிடு ஓய வித்தியாசமான அனுபவம்

இந்த பிறகு நமது ஆவி என்னாகிறது? எங்கு

செல்கிறது என்றெல்லாம் விதவுமிகுப்பு அங்கு கொல்கிறேன்.

ஆனால் செத்துப் பினழுத் தூரவர் இந்த பின் என்ன நடந்து என்று கூறுகிறார் என்றால் அது வியப்புக்கும் ஒரு செய்தி அல்லவா?

அமெரிக்காவில் நடந்த இந்தக் கதையைக் கொஞ்சாக:

அமெரிக்காவில் பொஸ்டன் நகரில் வசிப்பவர் டேவிட் வெர்டால் வயது 42. இவருக்கு ஜில் என்ற மனையிலும், ஜோஸ்(18), ஜூமா(17), காரா(14) ஆகிய பிள்ளைகளும் உள்ளனர்.

ஒரு நாள் டேவிட் தனது அப்பா செமனுடன் ஒன்றியா நடந்து வியாபார நிமித்தாகச் சென்றார். அங்கு ஒரு பொலை மூக்கில் ஒரு அறையில் தங்கி இருக்கிறபோது இந்த பின்னால் அவன் வெளியே வேண்டுமொரு கூக்கில் உதடுக்கி வேண்டுமல்லவா?

அமெரிக்காவின் பொஸ்டன் நகரில் வசிப்பவர் டேவிட் வெர்டால் வயது 42. இவருக்கு ஜில் என்ற மனையிலும், ஜோஸ்(18), ஜூமா(17), காரா(14) ஆகிய பிள்ளைகளும் உள்ளனர்.

ஒரு நாள் டேவிட் தனது அப்பா செமனுடன் ஒன்றியா நடந்து வியாபார நிமித்தாகச் சென்றார். அங்கு ஒரு பொலை மூக்கில் ஒரு அறையில் தங்கி இருக்கிறபோது இந்த பின்னால் அவன் வெளியே வேண்டுமல்லவா?

அமெரிக்காவின் பொஸ்டன் நகரில் வசிப்பவர் டேவிட் வெர்டால் வயது 42. இவருக்கு ஜில் என்ற மனையிலும், ஜோஸ்(18), ஜூமா(17), காரா(14) ஆகிய பிள்ளைகளும் உள்ளனர்.

ஒரு நாள் டேவிட் தனது அப்பா செமனுடன் ஒன்றியா நடந்து வியாபார நிமித்தாகச் சென்றார். அங்கு ஒரு பொலை மூக்கில் ஒரு அறையில் தங்கி இருக்கிறபோது இந்த பின்னால் அவன் வெளியே வேண்டுமல்லவா?

சித்து வித்தைக்கு பத்து வருசம்

தெங்காய் சகிதம் காட்சி தருபவர் ஒரு சாமியார். (ஆசிரமத்தில் பெண்கள் இல்லையா?)

இவர் வம்பு தும்புக்குப் போகமாட்டார்.

இந்தியாவில் உள்ள கல்கத்தாவில்தான் சாமியார் இருக்கிறார். இவரிடம் உள்ள ஸ்பெசல் குணாம்சஸ் என்ன தெரியுமோ? பக்தர்களோடு பேசும் போதும், மிரசங்கம் செய்யும் போதும் தலையில்

தெங்காய் ஒன்று படி அடக்கமாக இருந்து கொண்டேயிருக்கும். 1981ம் ஆண்டு முதல் 10

வருடங்கள் இதற்கான பயிற்சியைப்

பெற்றாராம் சாமியார். இந்தச் தெங்காய் சாமியாரைப் பார்க்க இப்போது கூட்டம் திரள் ஆரம்பித்து விட்டது. இனி யோகம்தான்.

சாமியாரின் பெயர் குருடிலிப் ராவ்.

வீடு பாருங்கள் வீடு. எவ்வளவு சின்னதாக இருக்கிறது. கையின் கீழ்ப் பகுதி உயரம் கூட இல்லையே, இது என் உலகில் சிறிய வீடோ?

என்றெல்லாம் சட்டுப்புட்டென்று முடிவுக்கு வரவேண்டாம். இதே சின்ன வீடுதான் திரைப் படங்களில் பிரமாண்டமான பங்களாவாக உங்கள் கண்களை ஏமாற்றுகிறது. திரைப்படங்களில் பிரமாண்டமான வீடுகளை குண்டு வைத்து

தகர்க்கும் காட்சிகள் வருகிறதல்லவா?

பிரமாண்டமான பங்களாக்களைப் போல சிறிய சைலில் வீடுகளை உருவாக்குவார்கள். மின்னர் கமரா தந்திரம் மூலம் பெரிதாகத் தெரியச்

செய்து வீடுவார்கள். நாங்கள் அது தெரியாமல்

'அய்யோ..... மாபெரிய வீட்டை என்னமாய்

உடைத்துப் போடுகிறார்கள்' என்று வியந்து

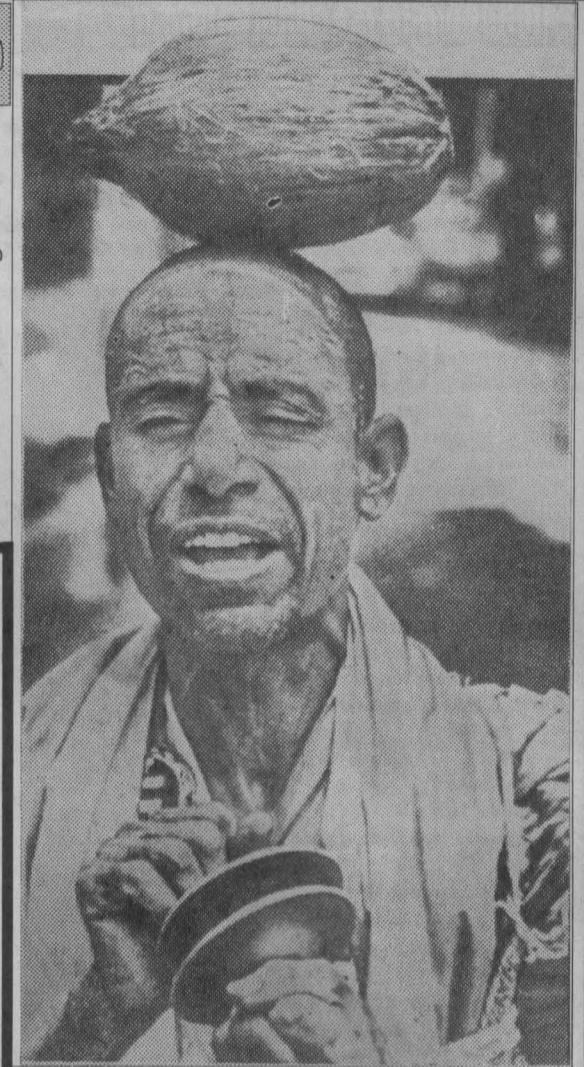
போவோம். படத்தில் பாருங்கள், வீட்டுக்குள்

இருந்து ஒரு கை நீள்கிறதல்லவா? சின்ன மண்முடைகளை அடுக்கி செட்டப் பெயிற்கிறார்.

நம் கண்களை ஏமாற்ற எத்தனை தூரம் கஷ்டப்படுகிறார்கள் பாருங்கள். இதனால்

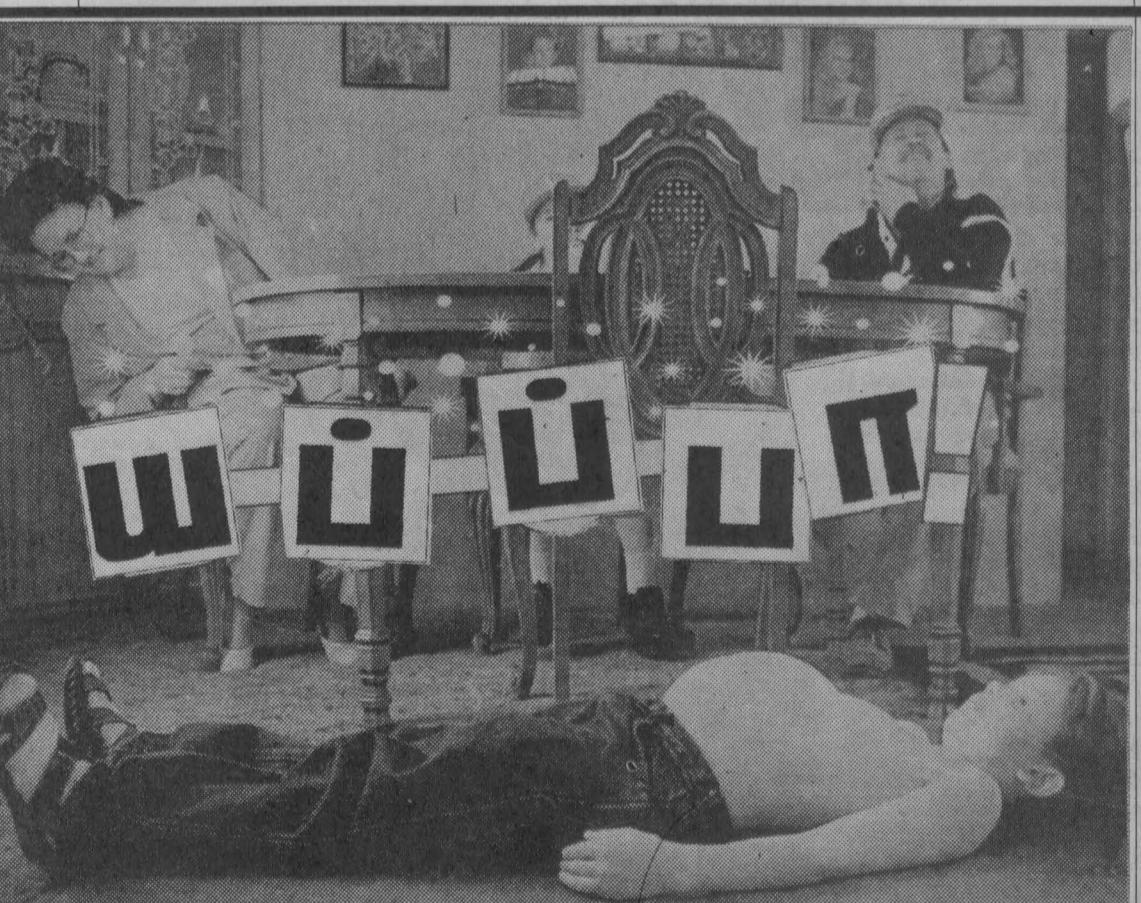
அறியப்படும் நீதி யாதெனில், திரைப்படம் பார்க்கும் போது அதிகமாகக் கண்களை

நம்பக்கூடாது.

கண்ணுக்குப் பொய் அழுஞ்?

து
கு
வு
ல்
பெ
ட்டு

தீராத விளையாட்டுப் பிள்ளை

சிம்பன்சி மனிதக் குரங்குகள் கிட்டத்தட்ட மனிதர் போலவே நடந்து கொள்கின்றன.

மேலே நாடுகளில் 'சிம்பன்சி'களுக்கு தனி மரியாதை. சிறு குட்டியாக இருக்கும் போதே வாங்கி வந்து அல்லது பிடித்து வந்து வளர்க்கத் தொடங்கி விடுவார்கள்.

சிறு வயதில் இருந்தே செல்லமாக வளர்வதால் சிம்பன்சியும் நல்லதொரு குடும்பம் பல்களைக் கழகத்தில் ஒரு ஆயுட்கால உறுப்பினராகி விடும்.

சாய்ந்தாடம்மா சாய்ந்தாடு என்று குழந்தைக்கு சிம்பன்சி வேடிக்கை காட்டும் காட்சி இலண்டனில் உள்ள வீடோனில் 'வீளிக்' செய்யப்பட்டது. மிள்ளையைப் பெத்தா கண்ணீரு, ஆனால் சிம்பன்சியை வளர்த்தா...? கண்ணீர்தான் - இது ஆனந்தக் கண்ணீர், நீங்களும் வளர்த்துப் பார்க்கலாமே!

வந்து யாரு ரூபா இரண்டு

உடல் ஒன்று தலை இரண்டு. இந்த அழுவக் கண்ணுக் குட்டி பிறந்து தமிழ் நாட்டில் உள்ள சேலத்தில் 'வீறயமந்து' வேடிக்கை பார்க்க கூட்டம் குவிந்து விட்டது. ஆனால் ஒரு சோம், அதற்கு முன்னாலே கண்ணுக் குட்டி இருந்து போய்விட்டது. இந்த பின்பும் வேடிக்கை பார்க்க வந்தவர்களிடம் தலைக்கு கீ ரூபா வீதம் வகுவித்து சம்பாதித்தாராம் உரிமையார். செத்தும் கொடுத்த சின்னக் கண்ணு.

ஒட்டி இருக்கும் வீழ்றை உயர்த்தக் காட்ட உங்களால் முடியுமா? முடியாது என்பதால்தான் படத்தில் உள்ள சிறுவனுக்கு மலரோ மவுக். பதினொரு வயதான வித்த அமெரிக்க சிறுவனின் பெயர் ஜோர்ஜ் அட்கிள்ஸ்.

ஒருசு உள்ளே இழுத்துவிட்டு ஏய்யம் விடும் சத்துதோடு தொடர்ந்து கீ நிமிடம் கூட்கை வளியேற வேண்டும். கேட்கும் போது சவுமாகத் தெரியும். எங்கே நீங்கள் சென்று பாருக்கள். ஆகக் கூடியது முன்று செக்கன்கூட பவர் தாக்குப் பிடித்திருக்க வேட்க்களே! (நீ செக்கன் ஒரு நிமிடம் என்று தெரியும்தானே) சிறுவனின் இந்தச் சாகச் அமெரிக்காவின் பல அரங்குகளில் பல்வாயிரம் மக்களை வியப்படையாக்கிறது. ஏப்பராஜா.

**கன்னை! கன்னை
கன் சிறவாய்**

நடிக்க மொழுங்கி தாங்கு
வது ஏன்றால் கொள்ளப்
யிரியம். காலை போர்த்தில்
போர்த்து மூடிக் கொண்டு
கும்பகாண துர்க்கத்தில் இருப்
பார்பால் அம்மா ராஜாவின்கொ
தான் தட்டி ஏழைப்பிலிடு
வாராம். மீண்டும் எழுதத்தான்
வெண்டுமொன்றால் அம்மாவின்
கரம் பட வேண்டும். நடிக்க
யானாலும் தாய்க்கு மகன்
நானே.

வெரமுத்து
மாளிகை

கவிஞர் வைரமுத்து
சொந்தமாக ஒது கல்யாண
மண்டபம் கட்டியிருக்கிறார்.
ரத்னிவிகாந்த நிறநுத வைத்
நார் கே பாவசத்தர்
வாழ்த் தில் பேரினார்
கல்யாண மண்டபத்துக்கு
தனது மனதில் பொன்னமிலின்
பெயறர் குடியிருக்கிறார். வைரமுத்து
வாழ்த்திப் பேசிய பாவச
தந்தர் “வைரமுத்து புத்தி
ஈலி பிழைக்க தெரிந்துயா”
என்ற பாராட்டுவாரா.

முதல் பயணம்

‘வங்கேர்ட்டன்’ படப் பிடிப்
புக்கள் வெளிநாடுகளில்
தடந்து மறைக்க விரும்புகின்றன.

நடந்த முத்து வட்டம்,
பிரபுகொல - நக்கா
வோடு வட்டவேலுவுட் வெளி
நாடுகுனக்குப் போய் வந்தார்,
நட்கச் வந்த பின்னா வட்டு
மலை, வாந்தகிலீவேய அது
தான் வட்டவேலுகு முதலா
வது வெளிநாட்டுப் பயணம்.
“கன்னசுக் கட்டிச் சாட்டிய
விட்டது போல இருந்தது”
எனது உணவுமையைச் சொல்லி
மிகு கவிரார் வட்டவேல்.

வட்டவேது சென்ற வியா
ஷத்தில் தான் ரத்தினகாந்ததும்
பயணம் செய்தாராம். இவளை
டவில் பாரக் கேள்விய
இட்டியக்கலை ஒரு தாளில் குறித்
நீக் கொடுக்காராம் ரத்தினி.
“மரக்காய்வு பார்த்துவிட்டு
வந்துவிட்டேன்” என்கிறார்
வட்டவேது.

சுக்ணக போடல்

‘நூல் ஆப்பே வாய்ன்
கொன்’ இத்திடம் (வளைஞ்
கான்-யாதுரி டிக்ஷித்) 250
நாட்கள் தானால் இத்திடமில்
இட்டுக் கொண் டிருக் கிருத.
இவற்றும் நூல் வாய்ன் காட்டி
கூடும். பால்சூ பாடத்தென்
உள்ள பாட. இத்திடமில்
நாடு நாட்களை காணப்படு
ங்களைப் புது யாக. ஒடிக்
கொண்டுச் சுக்கிருக்கும் ஆப்
கிளப்பூம் வாய்’ (கீழே நினை
நடித்தது)

ஏரு கோடிக்கு சூறையாலு

ஏ.வி.பம்ப, திறுவனம் வினாக்கல் பொன்னியாவைக் கொண்டாடப் போகிறது. அதனை முன்வரிடு ஏ.ஏ.ர்.ரத்நாயக இவரில் மிரபுதேவா நடிக்கும் பட்மாவனர் தயாரிக்கப் போகிறது. இதற்காக பெரும் தொடர் ஒன்று ரத்நாஞ்சுக்கு கொடுக்கப்பட்டு விட்டது.

பெரு நல்தாங்க என்றால் எவ்வளவு என்று; திலைக்கிளிர்கள்? சொன்னால் நம்புவேமாட்டாகன். முதலில் சில பிரச்சனை, ஏ.ஆர்.ரத்யானி இசையைக்கும் பாடல் கட்டடுக்களை இந்தியில் வெளியிடும் உரையை 85 இலட்சம் தமிழ் வெளியிடும் உரையைக் 80 இலட்சம் வெளிநாட்டு விறப்பை உரிமைக்க 80 இலட்சம் இதெல்லாம் இந்திய நாட்டு மதிப்பு நம் நாட்டு மதிப்பு இன்னும் அதிகம் இவ்வாறான விவகாரங்கள் விறப்பை உருண்ணகள் இருக்குமெப்பாது சம்பாஸம் எவ்வளவு இருக்கும் நிச்சயாக ஒரு கோடிக்கு குறையாது இந்தியாவில் அதீச சம்பளம் வாஸ்கும் இசையையொன்று ஏ.ஆர்.ரத்யானிகள்

କ୍ରତୁନ୍ଦେଶ 'ପାତ୍ର'

முழுவது மாற்றம் படம் உடைய நடித்து இரண்டு என்று ஒத்துக்கால கொலைகளில் சிரஞ்சிவி-நக்கா பிழைப் படம் அரசுவை ஏன்று பெயரிட நயாக்கியது. தெலுங்கிலூம் மாற்ற வகுப்பு அதை அப்படிப்போக தமிழ்த் தப்பி விடுவது மாற்றங்களுக்கு முன்னால் வெளிவிட்டார்கள். ஏற்கனவே மாற்றங்கள் தமிழ்த் தமிழ்த் தப்பிப்போட்டது. அதை நமின்து வகுப்பு அளவு முடியாலும் போய்விட்டது.

கிருஷ்ண மலையில் காட்டுப்பள்ளியில் கிருக்கும் அநு சுற்று தூத்துக்குடி கலை சீ.

மாருடைய பினம்?

வங்காளக் கவிஞர் சக்தி சட்டோபாத்யாயா. மறைந்துவிட்ட அந்தக் கவிஞர் எழுதிய கவிதை ஒன்று இங்கே பிரசரமிற்று. சிறந்த கவிதைகள் காலவெள்ளத்தால் அழிவதில்லை. எக்காலத்திற்கும் எந்த நடாட்களுக்கும் ஏப்படிப் பொருந்துமிற்று பாருங்கள்!

கடற்கரையில்
அவ்வாவு இரைச்சல்!

நீரில் மிதப்பது

யாருடைய பினம்?

எங்கிருந்து

வந்தான் அவன்?

சளசனவெனும்

இரவு சொல்வதெல்லாம்-

"நான் ஒரு கொடுங்கோலன்"

கடல்

- செத்தோ

உழீராடோ

தீவர் என்று

பிப்படி ஆவிசீடுமிற்று

பிரியப்படும்படி.

தன்னீர் முழுவதும்

நஞ்சா...?

கிலை

குடிப்பதற்கு

நல்வதுதானா?

யாருக்குத் தெரியும்?

அமிர்தமும் நஞ்சதானே!

மூளைக்குள்ளே

சோர்வு

வளர்ந்து வளர்ந்து

பெருகுகிறது.

கடற்கரையில்

அவ்வாவு இரைச்சல்!

நீரில் மிதப்பது

யாருடைய பினம்?

"அவன்?"

சளசனவெனும்

இரவு சொல்வதெல்லாம்-

"நான் ஒரு கொடுங்கோலன்"

நிலவிற்குப் பிறக்கும் பொருள்களின் பெயர்

நிலவு
உளவு பார்த்து;
பின் நட்சத்திரிங்களிடம்
பிரியா நட்பு கொண்டு
இயற்கை நிரிசனத்திற்காக
தவிருக்கும்!

ஓ...
சாகரம்
நந்திர வச்காத்தினை
படம் பிடித்துக் காட்டும்!
ஓ...
கிரவிள்
கிரகசியங்கள் சமந்துகொண்டு
வைகறை-
கிழக்கின் நாட்வாரத்தில்
முகம் கழுவும்!

ஓ...
நிலவிள் கந்தல் விட்டு
தவறி விழ்ந்த பயிபுகள்
குரியனுடன் சமர் செய்யும்!
தோல்வி என்று தெரிந்தும்
முயற்சிக்கும்!

ஓ...
நிலவிள் கந்தல் விட்டு

குரிய சிலமிழலிஸ்லாந்
நாட்களில்...
புமிகை ஸ்பரிசிப்பதாக
முடிவெடுத்துப் போகும்!

ஓ...
பகலவன்
படுக்கைக்குப் போவதால்...
கிரவு வரும்!

ஓ...
அதனால்...
அங்காச
அப்சி செய்யும்!

ஓ...
அந்தின்
நிலவாறிற்குப் பொருள்களில்
பிரிக்கும்-

ஓ...
கிரவு பகல்
கிரங்கும் செய்து கொண்டு
பெப்பந்தும் கிழியும் வரை...
இல்லாறிய்யா. கே. முனாஸ்

தேவன் கிண்ணம்

தேவன் கிண்ணம் பூங்கள்

!நன்றி!...

வானிலிலில்
ஒருசல் கட்டினேன்
புதுந்துபோன
ஞாசங்களை
நிழலாட (ச) செல்வதற்கு!

இழந்துபோன
உறவுகளின் ஜீவஶங்கள்
என் நிம்மதியை
தீந்துவிட்டன!

என் நெஞ்சிலே
முடிந்துவைத்த
உன் நினைவு முடிச்சுகள்

ஓ... என் வாழ்விள்
சுதா சகங்களும்
அட்சு வைக்கப்பட்டுள்ளன
தைக்கும்

உன் நினைவுகளால்
நேரம்-கன்றத்து!

உன் வாழ்விள்
சுதா சகங்களும்
அட்சு வைக்கப்பட்டுள்ளன
தைக்கும்

நான்
தேடி வந்தபோது
உன் தீநய வாசலை
தாழ்டுகிகொண்டாய்

அந்நேரம்
புஷ்பதியான
என் கற்பனைகள்
உன் காலடியில்
தரிசானது!

உன் மனசெல்லாம்
புண்ணாக
வெந்து கொண்டிருக்கிறது-
உனை நினைத்து
பாவதிருக்காய....!

அப்பாஸ்-மாவன்லை.

ஆதங்கம்

இந்த தேசத்தின் நிம்மதியை
குலைநூச் சென்று
ஏத்தந் தென்றுவைச்
சாடுகிறேன் நான்!!

புன்னகையை மறந்து
புரியாத விளாவோடு
பேருக்காக வாழ்ந்திடும்
பெற்றோர்களைக்
காண்கிறேன் தினம்!

நான் நேசித்த அமைதி
என் கண்ணத்திரேயே
சிறுவன்குப் போகிறதை
நேரும் கின்றும்
சந்தித்தவாறு....

அள்ளும்போன
அழகான சௌந்தரயங்கள்
மீண்டும் வந்தாடோ என்று
வெருவான ஆதங்கத்தில்
வியாபித்து
நிற்கின்றேன் நான்!

லோரி செல்வா.

காதல் தீ

என் எல்லாக்கனவிலும்
வந்து போகிறான்
நிறைவெளில் விழும் தடவிய,
'ஆட்டோக்ராப்' வசனங்கள்
என் உயிரின் விசையை
கிழுத்துப் பிடித்து

காவிகள்

வானக்கவிகள்
மழையாக் கொட்டும்;
வாரித்திகவிகள்
அலையாக் கத்தும்;
கானக் கவிகள்
கனிகாய்ச் சிறும்;
காநல் கவிகள்
கனவாய் சுவைக்கும்;
ஏழையின்கவிகள்
கிள்லாமை பேசும்;
கிருபவன் கவிகள்
நா. ஜெயபாளன்-பிலை.

பாட்டாரி கவிகள்

பசியினைப் போகும்;
பார்த்தயர் கவிகள்
பார்த்திட கூடு
கிளையேர் கவிகள்
முத்தோயார் கவிகள்
முன்னெடுக் கடந்தவை;
காலத்தின் கவிகள்
ஏழையின் பாலிப்;
கவைகுளின் கவிகள்
கற்பனை சொத்துக்கள்
நா. ஜெயபாளன்-பிலை.

கிந்த மனப் பிரளைத்தில்

அதிகாரம் செத்து

என் வாழ்க்கை தீந்றுவான்!

ஓ...
என் தூராதுக்கிளியே

மன்னித்துக்கொள்ள!

உன் எழுதிய
மருபடியும்

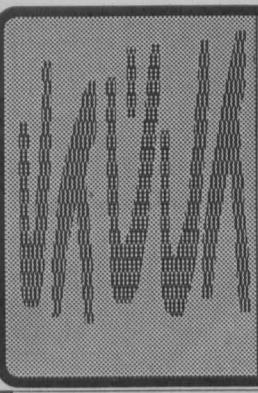
கிழியுமிக் குடியும்

குடியிருக்கும் முடியாது.

உன் எழுதுவதையும்

குடியிருக்கும் முடியாது.

குடியிருக்கும்

தமிழ்

பள்ளிக்குப் போகணும் தமிழ் - நீ
பாடங்கள் படிக்கணும் தமிழ்
பழுத்திவைவளர்க்கணும் தமிழ்-நல்ல
பண்போடு திகழனும் தமிழ்.

என்னி நகைக்காதே தமிழ்-யாரையும்
ஏனைம் செய்யாதே தமிழ்
இன்னள் விளைக்காதே தமிழ்-நல்ல
இன்பம் குவியும் தமிழ்.
அனுப்பியவர் - எம். முகைதீன்.

எவ்வொரும் ஒரு நூற்றும் காலம் வந்ததே - பொய்யும் சுமாரம் தொலைவின் காலம் வந்ததே - இதீர் நவோரா பொய்வின்றும் காலம் வந்ததே - கெட்ட நூற்றுச்சுக் காருங்கு நாலம் வந்ததே - எப்பிரவையிச் சார்தீஸ்-

பாப்பா முரசு சிறு கதை

ஓர் ஊரில் வினோதன் என்ற வியாபாரி இருந்தான். இளைஞரான அவனுக்கு இருபது வயதிருக்கும். பல ஊர்களுக்குச் சென்று அவன் வியாபாரம் செய்வான். சிறுவயதிலிருந்தே அவன் வியாபாரத்தில் சடுபட்டு வந்ததால் அவனுக்கு வியாபார நினைக்கங்கள் எல்லாம் தெரியும். அதனால் அவனுக்கு நிறைய வைப்பும் வந்தது. அவனிடம் எப்போதும் பணம் இருக்கும்.

அவன் வியாபாரத்திற்காக வெளிப்பு சென்று திருப்புவரை அவனுடைய தந்தை சின்னத் தம் பி மிகவும் கவலையோடிடி ரூப பார். நிறையப் பணத்துடன் செல்லும் வினோதனிட மினுந்து திருடர்களும், வழிப்பற்காரர்களும் அதனை அபகரிக்க முயன்று. அந்தப் போராட்டத்தில் அவனைக் கொன்று விட்டால் என்ன செய்வது என்பதே அவர் கவலை.

அதனால் வினோதன் ஒவ்வொரு முறையும் வியாபாரத்திற்காகப் புய்படும் போது “தனியாகப் போகாதே எவ்வளம் நம்பாதே இரவில் வெளியில் செல்வதே; யார் பேச்சையும் கேட்காதே, எவர் எதை உண்ணக் கொடுத்தாலும் உண்ணாதே...” என்று அறிவுரை கூறுவார்.

வினோதனும் “சரியப்பா” என்று சொல்வான்.

அறிவுரைகள் கூறுவதோடு இன்னொன்றையும் அடிக்கடி சொல்வார் சின்னத்துமிழி “வினோதா! வியாபாரத்திற்கு நீ தனியாகச் செல்கிறாய்; வியாபாரம் முடிநிடம் நிறையப் பணமிருக்கும். அதனால் திருடர்கள் உண்ண வழிமறித்து அவைகளை அபகரிக்க முயற்சித்து உன மினுக்கு ஏதாவது ஆபத்து வரவாம். அதனால் தற்காப்புக்காக ஒரு ஆயுதம் வைத்திருப்பது நல்லது. அதற்காக பொய்க்கத்து வைத்துக்கொள்ள வேண்டிய அவசியம் இல்லை. சிறு ஊசி கூடப் போதும்.” என்று கூறுவது.

இதைக் கேட்டு வினோதனுக்குச் சிரிட்டு வரும். ‘கத்தி வைத்திருந்தாலாவது பறவாயில்லை. சிறு ஊசியை வைத்து என்ன செய்ய முடியும்?’ என்று தனக்குத் தானே கூறிக்கொள்வான்.

ஒரு நாள் வினோதன் வியாபாரத்தை முடித்துக் கொண்டு வரும்போது நன்றாக இருட்டி விட்டது. அந்று அவனிடம் நிறையப் பணம் இருந்தது.

அவன் வெகு நேரமாகக் கண்காணித்து வந்த ஒரு திருடன். அவனைப் பின் தொடர்ந்தான். ஒரு திருப்பத்தில் அவனை மறித்து, தனிடமின்றுத் தூரான கத்தியைக் காட்டி,

“பணத்தைக் கொடுத்து விடு. இல்லாவிட்டால் உண்ணக் கொன்று

விடுவேன்” என்று பயமுறுத்தினான். ‘அப்போதுதான் தற்காப்புக்கு ஆயுதம் ஏதாவது வைத்துக்கொன்’, என்று தந்தை சொன்னது நினைவுக்கு வந்தது.

“ஜோ அப் பா! நங் கள் சொன்னதைக் கேட்காமல் விட்டேனே!” என்று வாய்ப்பிட்டு அழுதான்.

“உன் அப்பா என்ன சொன்னார்?” என்று கேட்டான் அந்தத் திருடன்.

“தற்காப்புக்காக ஒரு ஊசியாவது வைத்துக்கொன். அது உண்ணக் காப்பாற்றும் என்று அடிக்கடி கூறுவார்?” என்றான் வினோதன்.

“கூரான கத்தியை விடவா சின்னஞ்சியு ஊசி பொசிக? என்று தனது சட்டையில் குத்தி வைத்திருந்த ஊசியை வினோதனிடம் கொடுத்து,

“இந்தா ஊசி, இது உண்ண எப்படிக் காப்பாற்பட்போகிறது என்று பார்ப்போம்,” என்றான் திருடன்.

அதை வாங்கிய வினோதன், அப்படியும் இப்படியும் திருப்பித் திருப்பிப் பார்த்தான்.

“என் பார்க்கிறாய்?” என்று கேட்டான் திருடன்.

“உடைந்த ஊசி” என்றான் வினோதன்.

“உடைந்த ஊசியா? இருக்காதே!” என்று ஊசியைப் பார்க்கக் குணந்தான்.

ஊசியைச் சரேபென்று திருடனின் கண்ணில் குத்தி விட்டான் வினோதன். கண்ணிலிருந்து இருத்தம் பீரிடி கீழ் விழுந்து திருடன், “ஜோயா...ஜோயா” என்று கத்தினான்.

அதுதான் சமயமென்று ஒரே ஒட்டமாக தன் ஊவரை நோக்கி ஓடினான் வினோதன்.

சிறந்த வர்ணத்திற்கும் பரிசுத்தும் என்னம்!

வாரம் ஒரு நாடு

விடுக்கதைக்கங்கும்! விடைக்கங்கும்!

டென்மார்க்

தலைநாடு - கோபன் ஹேர்கன்
பரப்பளவு - 43,074 சதுர மீலோ மித்தர் மக்கள் தொகை - 52,00,000
மொழி - டானிஷ்
எழுத்தறிவு - 99%
சமயம் - கிரஸ்தவம்
நாணயம் - குரிரான்
அமைவிடம்: வடக்கு ஜ்ரோப்பாவில்

அமைந்துள்ளது. சுமார் 500 தீவுகளாடங்கியது. இதன் தெற்கில் ஜேர்மனியும், மீற்கில் சவ்வினும் எல்லைகளாக அமைந்துள்ளன.

வரலாறு: மிகப்பழையான நாடு. இரண்டு உலகப் போர்களிலும் டென்மார்க் நடுநிலை வித்தது. 1939 இல் ஜேர்மனியுடன் போரில்லா ஒப்பந்தத்தை ஏற்படுத்தியிருந்த போதிலும், 1940 இல் ஜேர்மன் படைகள் டென்மார்க்கில் நழைந்தன. 1945 இல் ஜேர்மனிக்கு ஏதினாப்புக்கூடியது. இவ்வருத்திலேயே ஜேர்மனி, டென்மார்க்கை விட்டு விலகியது. 1953 இல் புதிய அரசியல் சட்டம் உருவாக்கப்பட்டது. பரம்பரை அரச வம்ச ஆட்சியும், மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பாரானுமந்த அமைப்பும் கொண்டது. மகாராணிக்கு பாரானுமன்றத்திலும் அதிகாரம் உள்ளது.

பொருளாதாம் கூபல் கட்டுதல், துணி ஆலைகள் இருப்பு. உருக்கு ஆலைகள், ஆயிய துறைகள் வளர்ச்சியடைந்துள்ளன. மொத்தப்பொலி 75 சதவீதம் விவசாயத்திற்குப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. பால் பொருட்கள் அதிகளவில் ஏற்றுமதி செய்யப்படுகின்றன. நாட்டில் 67 வயதிற்கு மேற்பட்டவர்கள் அனைவருக்கும் ஓவியம் வழங்கப்படுகிறது. இங்கு அனுமின் நிலையம் ஒன்று கூட இல்லை.

1. பந்தல் கால் நாலு, பவழக்கால் நாலு, வெள்ளித் தடி இரண்டு, வெண்சாரம் ஒன்று - அது என்ன?

2. நாலு காலுவண்டு, நடப்பதே இல்லை. நம்மைப்போல் கைகள் உண்டு, பிடிப்பதே இல்லை. அது என்ன?

3. வட்டமுகம் இரண்டு பக்கம், முகத்தில் கறுப்புத் திலகம், முகத்தை விரலால் தட்டத்தட்ட முன்கள் சுத்தம் எங்கும் கேட்கும். அது என்ன?

4. போவான், போக்கூட்டு இருப்பான், போகுமிடமெல்லாம் கோடிட்டே போவான்? அவன் யார்?

5. பொங் கும் அழகு தரும். பொங் போல மினுமினுக்கும், மங்கத்தின் சின்னம் அது. மங்கயின் தோழி அது. அது என்ன?

6. தரையில் வளராத மரம், தலைமேலே வளரும் மரம், சினை உண்டு, இலை இல்லை. அது என்ன?

7. எவருக்கும் முகம் காட்டுவான், ஆனால் முதுகை மட்டும் காட்டுமாட்டான். அவன் யார்?

8. அக்காள் சப்பாக்கு இந்த இருவரும் இல்லவிட்டால் எந்தக் குடும்பமும் நடக்காது - அவர்கள் யார்?

9. அடங்கிக் கிடப்பான், திடைரென்று அவறி அவறி குரல் கொடுப்பான். எடுத்துக் காதில் வைத்தால் ஏதோ சொல்லிக் கைதை அளப்பான்! அவன் யார்?

விடைகள்

சாலையைச் சுடுக்கி தீட்டு	நீலாக்கிரி தீட்டு
சாலையைச் சுடுக்கி தீட்டு	நீலாக்கிரி தீட்டு
நீலாக்கிரி தீட்டு	நீலாக்கிரி தீட்டு
நீலாக்கிரி தீட்டு	நீலாக்கிரி தீட்டு
நீலாக்கிரி தீட்டு	நீலாக்கிரி தீட்டு

மு ர ள த் தை வெ ன ற வ ள

எப்போது பூலான் தெல்

7000 கிராமவாசிகள் முன்னிலையில் பூலான் சரணடைந்தபோது-

கொள்ளூக்காரியாக மாறியது நிர்ப்பந்தம். மனச மட்டும் எப்போதும் வெள்ளைதான். யார் அது? பூலான்தேவிதான்.

இந்தியாவைத் தாண்டியும் பெரும் பிரபலமான பெயர் பூலான்தேவி. அவரது புகழுப்பார்த்தவிட்டு 'சொந்தக் கவுதனை' சொல்லுங்கள் படமாக்குவதற்காம் என்று கேட்டார்கள். 'சரி' என்றார் பூலான்தேவி.

படத்தைப் பார்த்தவருக்கு அதீச்சி. நிர்வாணக் காட்சிகள் அதிகம் தனது கவுதனைக் கூட்ட நால்வளை மேலே இருந்து பூலான்தேவி உரவு கொண்டுவரும் ஒரு காட்சி வருகிறது. 'அப்படி நடந்ததே இல்லை' என்று மறுத்தோடு கோட்டுக்கும் போன்ற பூலான்தேவி.

இதற்கிடையே-சிறையில் இருந்து வந்த பின்னர் 'உமத்தின்' என்பவரைக் கல்யாணம் செய்தார் பூலான்.

பூலான்தேவியின் பிரபலத்தை வைத்து பணம் சம்பாதிக்க நினைத்தார் உமத்தின். அதனால் அவரது உறவு வெட்டி விட்டார் பூலான்.

பூலான்தேவி இப்போது எப்படி இருக்கிறார்?

அறக்கட்டளை ஒன்றை உருவாக்கி பெண்களின் முன்னேற்றத்திற்காப் போராடி வருகிறார். ஒரு காலத்தில் துப்பாக்கிதான் நியாயம் கிடைக்க ஒரே வழி என்று நம்பியவர் இன்று அமைத்துவழிக்கு திரும்பிவிட்டாலும், மனதுக்கு இன்னமும் பணம் பூலான்தேவியின் பாதி இருக்கவே செய்கிறது.

இந்தப் பேட்டியைப் படித்துவிட்டு நீங்களே சொல்லுங்கள், பூலான் மாறிவிட்டாரா?

கேள்வி: நீஜமான மகிழ்ச்சி என்றால் என்னவென்று நீங்கள் கருதுகிறீர்கள்?

பதில்: என் வாழ்க்கையில் நான் மகிழ்ச்சியாக இருந்ததே

இல்லை. அதனால் அது பற்றி நான் என்ன சொல்ல முடியும்!

கேள்வி: எதைக் கண்டால் உங்களுக்கு பயம்?

பதில்: நான் பயத்தை அறிந்து இல்லை. அதை எதிர்க்கப்பழியவள். எதிர்க்குப் போராடப் பழியவள்.

கேள்வி: உங்கள் வாழ்க்கையில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியவர் யார்?

பதில்: உத்தாப்பிரதேச முன்னாள் முதல்வர் முலையமிங் யாது. அவர் இல்லாவிடால் இன்னும் பல சித்திரவதைகளுக்கு ஆளாகியிருப்பேன். சிறையிலிருந்து வெளியே வந்திருப்பேனா என்று கூட தெரியாது.

கேள்வி: மாற்றவர்களிடம் உங்களுக்கு பிடிக்காதது?

பதில்: பொய்! இரட்டை வேடம். ஏமாற்று வேலை.

கேள்வி: உங்களுக்குள் நீங்கள் விரும்பாதது?

பதில்: ஏழ்மையான-தாழ்த்துப்பட்ட வகுப்பில் பிற்றத்தை வெறுக்கிறேன். அப்படி பிற்றதால்தான் பலவித அந்யாயங்களுக்கு நான் உள்ளாக்கப்பட்டேன்.

அடுத்து என் முகம் நான் அழகானவள் இல்லை.

கேள்வி: உங்களுடைய சொத்து?

பதில்: என் வாழ்க்கை

கேள்வி: உங்களை எது கவுலவடையச் செய்கிறது?

பதில்: மாற்றவர்கள் தங்கள் சுயநலத்திற்காக என்னை ஏமாற்றும் போது.

கேள்வி: உங்களுக்கு பிடித்த வார்த்தை?

பதில்: அம்மா.

கேள்வி: எங்கே செல்ல விரும்புகிறீர்கள்?

பதில்: எங்கே தன்மையில் நிம்மதி கிடைக்குமோ அங்கே.

கேள்வி: யாரையாவது காதவிக்கிறீர்களா?

பதில்: என்னை நானே காதவிக்கிறேன்.

கேள்வி: நீங்கள் எப்போதுவது பொய் சொல்வீர்களா?

பதில்: மாற்றவர்கள் தான் என்னை பொய்சொல்ல வைக்கிறார்கள்.

சேகர்ஷூர் எடுத்த படத்தை எதிர்க்கும் படி உமத்தீங்கள் தான் என்னைப் பொய் சொல்ல வைக்கிறார்கள்.

கேள்வி: உங்கள் வருத்துப்படிவிரீர்கள்?

பதில்: உமத்தீங்கள் தீருமணம் செய்தமைக்காக வருந்துகிறேன்.

கேள்வி: அழுத அனுபவம்.....?

பதில்: என் கடந்த காலத்தை நினைத்தால் அழுகை வரும்.

கேள்வி: மரணம் பற்றி?

பதில்: அது எந்த சூதாக்கில் வந்தாலும் அதை எதிர்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறேன்.

'83இல் பூலான்-கிராமத்தில் ஹரிரோயின்

தப்புக் கணக்கு

சீன், பேரிஞ்சு, அண்ணாதுவர் ஆட்க்காத

அண்ண தமிழி இருவர் - அண்ணன் ஊர்ப்பெரிய தனக்காரன் - எங்கும் கல்யாணம் காத்திகை என்றாலும், பஞ்சாயத்து சொன்னவின் என்றாலும் அண்ணன்தான் செல்வான். அமளி அடங்கும் ஊர் சீர்படும்.

தமிழி ஏரங்குடு தானுண்டு என்று இருப்பவன்.

அண்ணன் தனக்கேற்றது செய்கிறான், நாம் நமக்கு ஏற்றது செய்கிறோம் என்றுதான் 'தலையணை மந்திரம்' ஏற்கிறவரையில் என்னிக் கொண்டிருந்தான். அது தலைக்கேற்றியதும் 'ஏன்! நியட்டுமதான் ஊர்ப் பெரியதைம் பார்க்க வேண்டுமா?' நான் என்ன நம்பு கூடும்பத்து உணர்வுமாடா? என்று அண்ணனிடம் வட்டுக்கு நின்றான்.

அண்ணன் குடும்பம் தெரிந்து கொண்டான் - "தமிழி! நீயே இனி, ஊர்ப் பெரிய தனக்காரர் வேலையைப் பார். நான் காடு கழனியைக் கவனித்துக் கொள்கிறேன். எதற்கும் இரண்டோர் நான் என்னோடு வா. ஊரில் நடைபெறும் நிகழ்ச்சிகளை நான் என்படிக் கவனித்துக் கொள்கிறேன் என்பதைத் தெரிந்து கொள்காய்" என்று கூறி அழைத்துச் சென்றான்.

அன்று ஒரு சாவ-மக்கள் கோவெனக் கதறி அழைகிறன், தாய் இறந்ததற்காக.

ஊர்ப் பெரிய தனக்காரரான் அண்ணன் அவனைத் தேற்றி.

"என்னப்பா செய்யலாம்! எவ்வளவு அருமையான குணம். அம் மாவக் கு எங்களிடமெல்லாம் அங்பு தெரியுமா? அதிகம் சொல்வானேன், அவர்கள் உனக்கு உருவர்கள் என்றான்.

தமிழி கேட்டுக் கொண்டன-பூ! இவ்வளவுதானா, பெரிய தனக்காரன் வேலை-என்னைனான். மறு நானே பட்டத்துக்கு வந்து விட்டான்.

எட்டாம் நாள் வேரோடித்தில் ஒரு இழவு.

மனையியைப் பறிகொடுத்த கணவன் மன்னில் புரண்டு அழைகிறான்.

"ஐயோ! அவன் போனிறு நான் எப்படி வாழ்வேன்-எனக்கேன் சாவுவர்கூடாது?" என் ஆசைக் கனியே! அழுத நிலவே! என்றெல்லாம் கூறிக் கதறுகிறான்.

பெரியதான்காரனாவிட்ட தமிழி அருகே சென்றான்; அவனை அவன்தூதுப் பிடித்தபடி.

"அழுதே அப்பா! அழுதே! என்ன செய்யலாம்! எவ்வளவு நலவாரர்கள், எவ்வளவு அங்புஅதிகம் சொல்வானேன்-அவர்கள் உனக்கு மட்டுமா மனவியாக இருந்தார்கள்?" என்றான்.

சாவ விடு படுகளமாகிவிட்டது.

"அண்ணா அண்ணா எனக்கு வேண்டவே வேண்டாம் இந்தப் பெரிய தனக்கார வேலை!" என்று சொல்லிவிட்டான் தமிழி.

சொல்வானேன், அவர்கள் உனக்கு மட்டும் தாயல், எனக்கும் தாயாராக்கத்தான் இருந்தார்கள்" என்றான்.

தமிழி கேட்டுக் கொண்டன-பூ! இவ்வளவுதானா, பெரிய தனக்காரன் வேலை-என்னைனான். மறு நானே பட்டத்துக்கு வந்து விட்டான்.

எட்டாம் நாள் வேரோடித்தில் ஒரு இழவு.

மனையியைப் பறிகொடுத்த கணவன் மன்னில் புரண்டு அழைகிறான்.

"ஐயோ! அவன் போனிறு நான் எப்படி வாழ்வேன்-எனக்கேன

கிழவுப் போட்டி

“கன்னே!”

“என்ன?”

“செங்கரும்புச் சாறு கேட்டேன். நீயா வெஞ்சினம் காட்டுகிறாயே நியாயமா?”

“ஆலையில்தான் கிடைக்கும் சாறு!”

“ஆலையில் சிகிச்ய கரும்பு தேவை யில்லை.”

சேலக்குள் சிகிச்ய மேனியில் முள்ளத் தகும்புதான் தேவை.”

“சரசப் பேசு தேவையில்லை.”

“நல்லது, சமரசமாகி விடலாம், சமருக்குத் தயாராயிம் விடலாம்.”

“சமரசமும் - சமரும் இரு தரு வங்கள்!”

“நீ சொல்வது நாட்டுக்கு உரிய தத்துவம்!”

“தாங்கள் சொல்வது?”

“வீட்டுச் சுவர் நான்குக்குள் நடக்கும் பருவப் பாததுக்கு உரிய தத்துவம்!”

“அறியுச் சிரமயா தாங்கள்!”

“அதுங் சொல்கிறேன், பற்றிக் கொள், கட்டிக்கொள், சிகரம் உள் வசமாகும்படி நடந்து கொள் என்று!”

“சுற்றிச் சுற்றி ஒரே இடத்தில்தான் நின்று கொண்டிருக்கிறார்கள்.”

“என் செய்வது, வாழ்யுடல் மேனி ஏழில் கட்டிப் போட்டு விட்டதே என்னை!”

“கூம் பல கண்டவர் தாங்கள், வெட்டிப் போட்டுவிட்டுச் செல்லவாம் அல்லவா?”

“பதைவரின் பிடியென்றால் வெட்டி வரலாம், இது பாவையின் பிடி, எப்படி தட்டிச் செல்லவாம்?”

“எல்லாம் நட்டப்படு!”

“சொல் விவிட்டு அப்படி சுச்சிக்காலோ உத்தை? பழிப்பு என்று நினைக்கவாம் நீ, அழைப்பாகவல்லவா படுவிறு எனக்கு!”

“நான் அதைத்தானே கேட்கிறேன்; அப்படி முறைக்காதே; எதில் நந்தவனம் இருக்கும்போது எந்த மனமும் அதன் மேலே தானே இருக்கும்!”

“காரியம் சாதிக்க கச்சிதமான புகழ்ச்சி!”

“சரி தான்.”

“என்ன சரிதான்?”

“நிறைகுடம் தழும்பாது!”

“புரியவில்லை.”

“அடக்கம் அதிகம் உள்ளிடம், அதுதான் உண்ணாமலையைச் சொன்ன போதும் புகழ்ச்சி என்கிறாய்.”

“இதுதான் சமரசம் என்பதா?”

“சுத்தியமாய் இதுதான், துல்லியமாய் நீ கண்புடித்தற்கு பத்தியமாக ஒன்று தரவா?”

“விடுங்கள்! மல்யுத்தம் செய்வது போல் ஏன் இந்த முரட்டுத்தான்? அப்பா... இரத்த ஓட்டமே கைப்பட்ட இடத்தில் கட்டுப்பட்டு நின்றுவிட்டது.”

“எது, மதன் சாஸ்திரம்தானே? அதுதான் சொல்கிறேன் வைத்தியத்தை ஆரம்பித்து விடலாம் என்று!”

“ஆனால், பைத்தியம் எனக்கில்லையே!”

“இனப் பரங்கினில் நூக்கும் நூட்கத்தில் பெண் சொல்லும் காருத்துக்கு விளக்கம் எதிர்க் கொல்லில்தான் இருக்கும். ஆம் என்றால் இல்லை இல்லை என்றால் ஆம். வேண்டாம் என்றால் வேண்டும், போக்கள் என்றால் வாங்கள்...”

“இது எங்கே படித்த பாடம்?”

“படித்தது அல்ல, படித்தவர்கள் சொன்னது.”

“நீங்கள் படிக்கவில்லை?”

“துடுப்பு வேண்டுமே தோணி செலுத்த, அடுப்பு வேண்டுமே பொங்கல் நடத்த, அது போல் அணைப்பு வேண்டுமே இன்பக் கடலை தாண்டிக் கடக்க, பொங்கும் இன்பப் படன்யல் நடத்த!”

“எது, மதன் சாஸ்திரம்தானே? அதுதான் சொல்கிறேன் வைத்தியத்தை ஆரம்பித்து விடலாம் என்று!”

“ஆனால், பைத்தியம் எனக்கில்லையே!”

“இனப் பரங்கினில் நூக்கும் நூட்கத்தில் பெண் சொல்லும் காருத்துக்கு விளக்கம் எதிர்க் கொல்லில்தான் இருக்கும். ஆம் என்றால் இல்லை இல்லை என்றால் ஆம். வேண்டாம் என்றால் வேண்டும், போக்கள் என்றால் வாங்கள்...”

“இது எங்கே படித்த பாடம்?”

“படித்தது அல்ல, படித்தவர்கள் சொன்னது.”

“நீங்கள் படிக்கவில்லை?”

“துடுப்பு வேண்டுமே தோணி செலுத்த, அடுப்பு வேண்டுமே பொங்கல் நடத்த, அது போல் அணைப்பு வேண்டுமே இன்பக் கடலை தாண்டிக் கடக்க, பொங்கும் இன்பப் படன்யல் நடத்த!”

“இது எங்கே படித்த பாடம்?”

“சுத்தியமாய் இதுதான், துல்லியமாய் நீ கண்புடித்தற்கு பத்தியமாக ஒன்று தரவா?”

“விடுங்கள்! மல்யுத்தம் செய்வது போல் ஏன் இந்த முரட்டுத்தான்? அப்பா... இரத்த ஓட்டமே கைப்பட்ட இடத்தில் கட்டுப்பட்டு நின்றுவிட்டது.”

“இது எங்கே படித்த பாடம்?”

“படித்தது அல்ல, படித்தவர்கள் சொன்னது.”

“நீங்கள் படிக்கவில்லை?”

“துடுப்பு வேண்டுமே தோணி செலுத்த, அடுப்பு வேண்டுமே பொங்கல் நடத்த, அது போல் அணைப்பு வேண்டுமே இன்பக் கடலை தாண்டிக் கடக்க, பொங்கும் இன்பப் படன்யல் நடத்த!”

“இது எங்கே படித்த பாடம்?”

“சுத்தியமாய் இதுதான், துல்லியமாய் நீ கண்புடித்தற்கு பத்தியமாக ஒன்று தரவா?”

“விடுங்கள்! மல்யுத்தம் செய்வது போல் ஏன் இந்த முரட்டுத்தான்? அப்பா... இரத்த ஓட்டமே கைப்பட்ட இடத்தில் கட்டுப்பட்டு நின்றுவிட்டது.”

“இது எங்கே படித்த பாடம்?”

“படித்தது அல்ல, படித்தவர்கள் சொன்னது.”

“நீங்கள் படிக்கவில்லை?”

“துடுப்பு வேண்டுமே தோணி செலுத்த, அடுப்பு வேண்டுமே பொங்கல் நடத்த, அது போல் அணைப்பு வேண்டுமே இன்பக் கடலை தாண்டிக் கடக்க, பொங்கும் இன்பப் படன்யல் நடத்த!”

“இது எங்கே படித்த பாடம்?”

“சுத்தியமாய் இதுதான், துல்லியமாய் நீ கண்புடித்தற்கு பத்தியமாக ஒன்று தரவா?”

“விடுங்கள்! மல்யுத்தம் செய்வது போல் ஏன் இந்த முரட்டுத்தான்? அப்பா... இரத்த ஓட்டமே கைப்பட்ட இடத்தில் கட்டுப்பட்டு நின்றுவிட்டது.”

“இது எங்கே படித்த பாடம்?”

“படித்தது அல்ல, படித்தவர்கள் சொன்னது.”

“நீங்கள் படிக்கவில்லை?”

“துடுப்பு வேண்டுமே தோணி செலுத்த, அடுப்பு வேண்டுமே பொங்கல் நடத்த, அது போல் அணைப்பு வேண்டுமே இன்பக் கடலை தாண்டிக் கடக்க, பொங்கும் இன்பப் படன்யல் நடத்த!”

“இது எங்கே படித்த பாடம்?”

“சுத்தியமாய் இதுதான், துல்லியமாய் நீ கண்புடித்தற்கு பத்தியமாக ஒன்று தரவா?”

“விடுங்கள்! மல்யுத்தம் செய்வது போல் ஏன் இந்த முரட்டுத்தான்? அப்பா... இரத்த ஓட்டமே கைப்பட்ட இடத்தில் கட்டுப்பட்டு நின்றுவிட்டது.”

“இது எங்கே படித்த பாடம்?”

“படித்தது அல்ல, படித்தவர்கள் சொன்னது.”

“நீங்கள் படிக்கவில்லை?”

“துடுப்பு வேண்டுமே தோணி செலுத்த, அடுப்பு வேண்டுமே பொங்கல் நடத்த, அது போல் அணைப்பு வேண்டுமே இன்பக் கடலை தாண்டிக் கடக்க, பொங்கும் இன்பப் படன்யல் நடத்த!”

“இது எங்கே படித்த பாடம்?”

“சுத்தியமாய் இதுதான், துல்லியமாய் நீ கண்புடித்தற்கு பத்தியமாக ஒன்று தரவா?”

“விடுங்கள்! மல்யுத்தம் செய்வது போல் ஏன் இந்த முரட்டுத்தான்? அப்பா... இரத்த ஓட்டமே கைப்பட்ட இடத்தில் கட்டுப்பட்டு நின்றுவிட்டது.”

“இது எங்கே படித்த பாடம்?”

சபரி கண்ணாடி முன் நின்று தலையில் கண்டிருந்தான்.
சுருள் சுருளாக அதற்கும் சிக்காமல் சுருண்டன். சபரியின் ஹெண்ட் சமூகதும் பர்சனா விட்டுக்கும் இந்த சுருள் கிராப் ஒரு பிரதான மான் அம்ம். கோதுமை நிறம். பெண்மைத் தனமான கண்கள். புன்னக்கக் கூரியித்து, உதடுகளை லேசாக விரித்தாலோ, உதட்டை இருக் குழினாலோ கண்ணத்தில் விழுகிற குழி எந்தப் பெண்ணின் மனசையும் லேசாய் கண்டு.

"டெம்... சபரி... சபரி... சபரி..."

அம்மாக்காரி குரல் கொடுத்தாள் சமைய வறையிலிருந்து.

"இதோ வந்துட்டேமா...."

"தட்டுவ இட்டில் எடுத்து வைக்க சொல்லிட்டு அங்கே என்னா பண்ணிட்டிருக்கே?...? கீக்கிரம் வாடா..."

"வந்துட்டேன்... வந்துட்டேன்..."

சீப்பை கண்ணாடியின் இடுகில் சொருகிலிட்டு, தேங்காய்ப்பு துவாவையை தோாலில் போர்த்துக் கொண்டு சமைவறைக்குள் நுழைந்தான்.

அம்மாக்காரி தன் மெலிந்த கையால் ஒலைத்தடுக்கை எடுத்துப்போ உட்கார்ந்தான். "இட்டிக்கு தொட்டுக் கொண்ட என்னம்மா பண்ணியிருக்கே?"

"வெங்காய சட்னி...."

கிண்ணத்தை நார்த்தினாள். நிமிஷ நேரத்தில் இரண்டு இட்லிகளை வயிற்றுக்குன் தனிலிட்டு, தன்னிடம்னாரைக்கைந்து எடுத்துக் கொண்ட போது அம்மாக்காரி முனினாள்.

"சபரி..."

"என்னம்மா...?"

“மனிகை சாமான் பூராவும் ஆயிடுச்சுடா... ஒரு நூறு ரூபா குடுத்துட்டுப் போனா எல்லாத்தையும் வாங்கிப் போடலாம்....”

சபரி டம்ளிலிருந்த தன்னிடமாவையும் முழுச்சில் குடித்து விட்டு காவிடம்னிலையில் நீர்த்துக்கைந்தும்.

"என்னம்மா... அதுக்குன்னே... மனிகை சாமான் ஆயிடுச்சா? தேதி இன்னைக்கு என்ன தெயியாம்மா... இருபுது..."

"நான் என்னா பண்ணிட்டும்? போன மாசம் இருந்த விலைவாசிக்கும் இந்த மாச விலைவாசிக்கும் நிறைய வித்தியாசம்... நீட்டுத்த பணம் எப்படி கானும்...?"

"ஆபீஸ்லதான் அட்வானால் கேக்கனும்..."

"தருவாங்களா?..."

"மு... தருவாங்க: அடுத்த மாசம் சம்பளம் தாற்போ பிடிச்சிக்குவாங்க; வெங்காயச் சட்னி ஜேரா இருக்கும்மா... கொஞ்சம் பேடுதேன்!"

அம்மாக்காரி எடுத்துப் போடான். இட்லியை இரண்டாய் விண்டு ஒரு துண்டை கட்னில் தோற்குத் து வாயில் தினித்துக் கொண்டு "அம்மா..." என்றான்.

"என்னா...?"

"உன்கு மாத்திரை இருக்கா?...? ஆயிடுச் சன்னா னாபகம் படுத்தும்மா, செலவுக்கு பயந்துட்டு கம் ன் னு இருந்துடாதே...."

"இன்னும் ரெண்டு நாளைக்கு வருண்டா?"

"டானிக?"

"அரை பாட்டில் அப்படி யே இருக்கு" அரைதுணி அம்மாக்காரி தந்த காப்பியை உற்சீரி விட்டுக்கூடுபோக்கு நூற்று வாக்கில் நிறுந்து தன் சைக்கிளை விட்டுக்கூடுபோக்கு நூற்று கொடுத்து விட்டுக்கூடுபோக்காரின் குரல் கேட்டது.

"தம்பி!..."

சபரி திரும்பினான். வீட்டுக்காரர் வாயில் வேப்பங்குசியை மென்று கொண்டே சிரித்தார். தீவிரமாக விட்டுக்கூடுபோக்கு நூற்று கொடுத்து விட்டுக்கூடுபோக்காரின் குரல் கேட்டது.

"அரை பாட்டில் அப்படி யே இருக்கு"

அரைதுணி இட்லிகளை உள்ளே தனிக்காரர் வாயிலை உற்சீரி விட்டுக்கூடுபோக்கு நூற்று வாக்கில் நிறுந்து தன் சைக்கிளை விட்டுக்கூடுபோக்காரின் குரல் கேட்டது.

"அரை பாட்டில் அப்படி யே இருக்கு"

அரைதுணி இட்லிகளை உள்ளே தனிக்காரர் வாயிலை உற்சீரி விட்டுக்கூடுபோக்கு நூற்று வாக்கில் நிறுந்து தன் சைக்கிளை விட்டுக்கூடுபோக்காரின் குரல் கேட்டது.

"என்னவிடம்?..."

"கார்ப்பரேஷனில் வரியை ஏத்திட்டாக?"

"அதனால்..."

"அடுத்த மாசத்திலிருந்து வாடகை அம்பது ரூபா ஆஸ்தியாகும்..."

சபரி எரிச்சலோடு அவரைப் பார்த்தான்.

"ஆறு மாசத்துக்கு முன்னாடிதான் வாடகையில் இருபது ரூபா ஏத்தின்க?"

வீட்டுக்காரர் இளித்தார்.

"அது தன்னிலீவரி..."

"இந்த வீட்டுக்கு நீங்க கேக்கிற வாடகை அதிகம்?"

"அப்படி அதிகம்னு நீங்க நினைக்கா காலி பண்ணிடுக்க தமிழி, ஜயாயிரம் ரூபா அட்வான் குட்டது ஜீரா வாடகைக்கு பார்த்து பார்த்து வாடகைக்கு பார்த்து வாடகைக்கு..."

எரிச்சலோடு வீட்டுக்காரரைப் பார்த்தான் சபரி. சில விநாடிகள் பார்த்துக் கொண்டிருந்து விட்டு. பிரிகு மெளனமாய் சைக்கிளைத் தள்ளிக் கொண்டு நட்கக ஆர்ப்பித்தான்.

"தருவாங்களா?..."

"மு... தருவாங்க: அடுத்த மாசம் சம்பளம் தாற்போ பிடிச்சிக்குவாங்க; வெங்காயச் சட்னி ஜேரா இருக்கும்மா... கொஞ்சம் பேடுதேன்!"

அம்மாக்காரி எடுத்துப் போடான். இட்லியை இரண்டாய் விண்டு ஒரு துண்டை

கட்னில் தோற்குத் து வாயில் தினித்துக் கொண்டு "அம்மா..." என்றான்.

"என்னா...?"

"உன்கு மாத்திரை இருக்கா?...? ஆயிடுச் சன்னா னாபகம் படுத்தும்மா, செலவுக்கு பயந்துட்டு கம் ன் னு இருந்துடாதே...."

"இன்னும் ரெண்டு நாளைக்கு வருண்டா?"

"டானிக?"

"அரை பாட்டில் அப்படி யே இருக்கு" அரைதுணி அம்மாக்காரி தந்த காப்பியை உற்சீரி விட்டுக்கூடுபோக்கு நூற்று வாக்கில் நிறுந்து தன் சைக்கிளை விட்டுக்கூடுபோக்காரின் குரல் கேட்டது.

"அரை பாட்டில் அப்படி யே இருக்கு"

அரைதுணி இட்லிகளை உள்ளே தனிக்காரர் வாயிலை உற்சீரி விட்டுக்கூடுபோக்கு நூற்று வாக்கில் நிறுந்து தன் சைக்கிளை விட்டுக்கூடுபோக்காரின் குரல் கேட்டது.

"அரை பாட்டில் அப்படி யே இருக்கு"

அரைதுணி இட்லிகளை உள்ளே தனிக்காரர் வாயிலை உற்சீரி விட்டுக்கூடுபோக்கு நூற்று வாக்கில் நிறுந்து தன் சைக்கிளை விட்டுக்கூடுபோக்காரின் குரல் கேட்டது.

"அரை பாட்டில் அப்படி யே இருக்கு"

அரைதுணி இட்லிகளை உள்ளே தனிக்காரர் வாயிலை உற்சீரி விட்டுக்கூடுபோக்கு நூற்று வாக்கில் நிறுந்து தன் சைக்கிளை விட்டுக்கூடுபோக்காரின் குரல் கேட்டது.

"அரை பாட்டில் அப்படி யே இருக்கு"

அரைதுணி இட்லிகளை உள்ளே தனிக்காரர் வாயிலை உற்சீரி விட்டுக்கூடுபோக்கு நூற்று வாக்கில் நிறுந்து தன் சைக்கிளை விட்டுக்கூடுபோக்காரின் குரல் கேட்டது.

"அரை பாட்டில் அப்படி யே இருக்கு"

அரைதுணி இட்லிகளை உள்ளே தனிக்காரர் வாயிலை உற்சீரி விட்டுக்கூடுபோக்கு நூற்று வாக்கில் நிறுந்து தன் சைக்கிளை விட்டுக்கூடுபோக்காரின் குரல் கேட்டது.

"அரை பாட்டில் அப்படி யே இருக்கு"

அரைதுணி இட்லிகளை உள்ளே தனிக்காரர் வாயிலை உற்சீரி விட்டுக்கூடுபோக்கு நூற்று வாக்கில் நிறுந்து தன் சைக்கிளை விட்டுக்கூடுபோக்காரின் குரல் கேட்டது.

"அரை பாட்டில் அப்படி யே இருக்கு"

அரைதுணி இட்லிகளை உள்ளே தனிக்காரர் வாயிலை உற்சீரி விட்டுக்கூடுபோக்கு நூற்று வாக்கில் நிறுந்து தன் சைக்கிளை விட்டுக்கூடுபோக்காரின் குரல் கேட்டது.

"அரை பாட்டில் அப்படி யே இருக்கு"

